

mihael

KAPELANIJA SV. MIHAELA ARKANĐELA MUP - SJEDIŠTE I RAVNATELJSTVO POLICIJE

PRVA KORIZMENA NEDJELJA

ISKUŠAVAO GA SOTONA,
A ANĐELI MU SLUŽAHU

6 / 2021.

**LISTIĆ POLICIJSKE KAPELANIJE
SV. MIHAELA ARKANĐELA
MUP - SJEDIŠTE I
RAVNATELJSTVO POLICIJE**
Godište XVI. (2021.), Broj 6 (472),
PRVA KORIZMENA NEDJELJA
21. veljače 2021.

Kontakt:
vlč. Željko Rakošec,
 policijski kapelan
 tel.: 22 712, 85 682;
 e-mail: zrakosec@mup.hr

Vinko Bakula,
 pomoćnik policijskoga kapelana
 tel.: 88 853, 22 715, 82 805;
 e-mail: vbakula@mup.hr

Slika na naslovnici preuzeta s:
<https://www.factory2021.ru/>

VELJAČA

**PRVA KORIZMENA
NEDJELJA**

Ned. 21. Pon. 22. Katedra sv. Petra; kv.

Uto. 23. Polikarp; Grozdan; kv.

Sri. 24. Montan; Goran; Modest

Čet. 25. Viktorin; Hrvoje; Berislav

Pet. 26. Čista Srijeda - pepelnica;

Sub. 27. Donat Zadarski; Gabrijel

MEDITACIJA

Narod s dva državljanstva

3

SLUŽBA RIJEČI PRVA KORIZMENA NEDJELJA

UVOD U ČITANJA

*Iz temelja se mijenja sudbina
čovječanstva*

4

ČITANJA

*Iskušavao ga Sotona,
a andeli mu služahu.*

6

HOMILIJA

Kriza

8

KATEHEZA

Godina svetog Josipa

10

Mali vjeronaučni kviz

12

Mali vjeronaučni leksikon

13

UZ BLAGDAN

Katedra svetoga Petra apostola

14

OBAVIJEST

Križni put

15

NAŠI POKOJNI

16

Narod s dva državljanstva

Kršćane od ostalih ljudi ne dijeli ni jezik, a ni običaji. Niti stanuju negdje sami u svojim gradovima, niti imaju kakvo drukčije narječje, niti žive osebujnim životom, niti se drže kakvog ljudskog nazora. Stanuju u helenskim i barbarskim gradovima, kako je već koga zapalo, slijedeći domaće običaje u nošnji, hrani i u drugom životu, pokazuju divan i po općem mišljenju paradoksalan poredak u svome društvenom životu. Žive u svojoj domovini, ali su kao došljaci; dionici su svih tereta kao građani, a trpe sve kao tuđinci. Svaka im je tuđina domovina, a svaka domovina tuđina. Žene se kao svi, rađaju djecu, ali ne izlažu novorođenčad.

Postavljaju zajednički stol, ali ne postelju. Nalaze se u tijelu, ali ne žive po tijelu. Borave na zemlji, ali su građani neba. Pokoravaju se donesenim zakonima, ali svojim životom nadmašuju zakone. Ljube sve, a svi ih progone. Ne poznaju ih, a osuđuju. Ubijaju ih, a oni oživljuju. Siromasi, a mnogoga bogate. Ničega nemaju, a u svemu obiluju. Preziru ih, a iz prezira im cvate slava. Ocrnuju ih, a poštenje im sja. Grde ih, a oni blagoslivlju. Gaze ih, a oni iskazuju čast. Dobrotvori su, a kažnjavaju ih kao zlotvore. Smrtnoj se kazni raduju kao da ustaju na život... njihovi mrzitelji ne znaju kazati uzroke neprijateljstvu.

Jednom riječu, kršćani su u svijetu ono što je duša u tijelu. Duša se nalazi u svim udovima tijela; tome slično i kršćani su raspršeni u gradovima svijeta. Duša boravi u tijelu, ali nije od tijela. Tako i kršćani borave u ovom svijetu, ali nisu od svijeta. Nevidljiva je duša zatvorena u vidljivom tijelu, tako vidimo kršćane da stanuju u svijetu, ali njihovo pravo štovanje Boga ostaje nevidljivo.

Iz temelja se mijenja sADBINA ČOVJEČanstva

Započelo je posljednje razdoblje povijesti

Starozavjetni odlomak pripada svećeničkoj predaji uobličenoj nakon povratka iz babilonskoga progona, u vrijeme kada se židovski narod nastojao ponovno odrediti u odnosu na pripadnike drugih naroda među kojima je živio. U takvom će okruženju odlomak odigrati važnu ulogu. U njemu se govori o Savezu koji je, po Noi i njegovim sinovima, sklopljen s čitavim ljudskim rodom i sa svim stvorenjem. Osim što je odraz Božje brige za čitav ljudski rod, a ne samo za izabrani narod, taj je Savez ujedno znak Božjega milosrđa. Već je ranije to spoznao i pisac Deuterokanona koji predstavlja Boga kao »supruga«, a narod kao »ženu njegove mladosti«. Progonstvo naroda, prema tom proroku, bilo je posljedica Božje srdžbe, no Bog se u »ljubavi vječnoj« smilovao svomu narodu te mu govorio: »Bit će mi k'o za Noinih dana, kad se zakleh da vode Noine neće više preplaviti zemlju; tako se zaklinjem da se više neću na tebe srditi nit' ču ti prijetiti.« Bog tako ostaje vjeran svomu Savezu, koji je »Savez mira«. Sirah je koje stoljeće kasnije zakoračio još dalje, nazvavši taj Savez »vječnim Savezom«. Znak je Saveza duga

koja kao da spaja nebo i zemlju, Boga i čovjeka. U tom tekstu, više nego podsjetnik čovjeku, duga je podsjetnik Bogu: on se trajno spominje Saveza što ga je sklopio s ljudskim rodom. Prorok Ezekiel slavu Gospodnju predstavlja kao dugu što se »za kišnih dana javlja u oblaku«, a pisac Otkrivenja oko prijestolja Božjega smješta dugu »sličnu smaragdu«. Na taj način sâm Bog svojom prisutnošću jamči za svoj vječni Savez ljubavi i mira s ljudima.

Isus – evanđelje Božje

Na početku svoga evanđelja, nakon kratkoga izvještaja o propovijedanju Ivana Krstitelja i Isusovu krštenju, Marko donosi tekst o Isusovoj kušnji u pustinji i početku njegova propovijedanja. Rabeći svoju uobičajenu oznaku uvoda u novu radnju »i odmah«, evangelist premješta radnju u pustinju. Isus onamo stiže pod utjecajem Duha, koji je prethodno »poput goluba« sišao na nj. U pustinji je bio četrdeset dana. Tri elementa: pustinja, djelovanje Duha kao Sile Božje i četrdeset dana istoga trena podsjećaju čitatelja na izabrani narod koji je četrdeset godina, pod Božjim vodstvom, boravio u pustinji. I to je bilo vrijeme kušnje, poput one u Masi i Meribi.

Kao onaj koji kuša predstavljen je Sotona. Marko ne razrađuje pojedine kušnje, kao što je to slučaj kod Mateja i Luke, no za njega je bitno da je Isus ondje bio »sa zvijerima, a anđeli mu služahu«. Prisutnošću opasnih zvijeri, kao i poniznošću i uslužnošću anđela, on već daje naslutiti sveopće pomirenje koje se događa u Kristu. Četrdeset dana Isusova boravka u pustinji podsjeća i na »četrdeset dana i četrdeset noći« Mojsijeva boravka na Sinaju u trenutku kad od Boga prima Zakon za narod, čime se naglašava sasvim osobita Isusova uloga u povijesti spasenja. U nastavku evanđelistu je važno naglasiti da je Ivanovo djelovanje završilo, jer je on već »predan«, kad Isus započinje sa svojim propovijedanjem. Time je označena novost Isusova navještaja, koji je »evanđelje Božje«, što u isti mah označava i evanđelje o Bogu, ali i evanđelje što ga je Bog namijenio ljudima. Sadržaj je toga navještaja punina vremena i blizina kraljevstva Božjega te se tako ističe da je započelo posljednje razdoblje povijesti, ono mesijansko u kojem Mesija, Pomazanik Božji, dolazi kao kralj.

Proces protiv Isusa nije ispravno vođen

Odlomak iz Prve Petrove poslanice progovara o učinku Kristove smrti i uskrsnuća simbolikom utemeljenom na izvještaju o potopu i Noi, te rabi pripovjedački način apokaliptičke književnosti. Pisac poslanice smješta odlomak u nastavku teksta u kojem donosi smjernice za praktičan život kršćanina. U svom životu kršćani se moraju ugledati u Krista, jer »uspješnije je trjeti, ako je to volja Božja, čineći dobro nego čineći зло«.

Potom slijedi ovonedjeljni odlomak, koji je zapravo drevna isповijest vjere. Krist, bez grijeha, umro je za grijehu ljudi. Naglašeno je da je on »pravedan«, što se više puta ponavlja i u Djelima apostolskim kao Kristov naslov. Proces protiv njega nije ispravno vođen ni prema rimskom ni prema židovskom pravu, te je nevin osuđen. To se dogodilo kako bi nepravedne priveo k Bogu. On je oživljen »u duhu« i u tom je duhu otiašao »propovijedati duhovima u tamnici«, čime se podsjeća na staro uvjerenje kršćana da je Krist nakon smrti na križu »sašao nad pakao«, kako to kaže Apostolsko vjerovanje, što bi bolje bilo prevesti »nad podzemlje«, te ondje navijestio radosnu vijest praotcima koji su sada pozvani na život. U tome se očituje Božja ljubav prema čovječanstvu i njegova »strpljivost«. Nesavršena slika te strpljivosti očituje se u Božjem postupku s ljudima za velikoga potopa kada su se neki spasili ušavši u korabiju, a ona se doista ostvaruje u krštenju koje, za razliku od starozavjetnih obreda, ne uklanja samo tjelesnu nečistoću, nego čovjeku vraća »dobru savjest«. Riječ je o »molitvi«, dakle ponajprije o duhovnom činu koji, Božjom snagom, po Kristovu uskrsnuću spašava vjernike. Taj uskrsli Krist sada je zdesna Bogu, poput odvjetnika kojemu su pokoreni »anđeli, vlasti i sile« koji su dotad imali ulogu tužitelja. Kristova smrt i uskrsnuće iz temelja mijenjaju sudbinu čovječanstva.

Prvo čitanje: Post 9, 8-15

Savez Božji s Noom, izbavljenim od voda potopa.

Čitanje Knjige Postanka

Ovo reče Bog Noi i njegovim sinovima s njim:

»Evo, sklapam savez svoj s vama i s vašim potomstvom poslije vas i sa svim živim stvorovima što su s vama: s pticama, sa stokom, sa svim zvijerima, sa svime što je s vama izišlo iz korablje – sa svim živim stvorovima na zemlji. Uspostavljam savez svoj s vama te nikad više vode potopne neće uništiti živa bića niti će ikad više potop zemlju opustošiti.«

I reče Bog: »A ovo znamen je saveza koji stavljam između sebe i vas i svih živih bića što su s vama za naraštaje dovijeka: Dugu svoju u oblak stavljam, da znamenom bude saveza između mene i zemlje. Kad oblake nad zemlju navučem i duga se u oblaku pokaže, spomenut ću se saveza svoga, saveza između mene i vas i stvorenja svakoga živog: potopa više neće biti da uništi svako biće.«

Riječ Gospodnja

Otpjevni psalam: Ps 25, 4bc-5ab.6-7bc.8-9

Sve su staze tvoje, Gospodine, ljubav i istina za one koji čuvaju

Pokaži mi, Gospodine, putove svoje,
nauči me svojim stazama!

Istinom me svojom vodi i pouči me
jer ti si Bog, moj Spasitelj.

Spomeni se, Gospodine, svoje nježnosti
i ljubavi svoje dovijeka.

Spomeni me se po svojoj ljubavi –
radi dobrote svoje, Gospodine!

Gospodin je sama dobrota i pravednost:
grešnike on na put privodi.

On ponizne u pravdi vodi
i uči malene putu svome.

Drugo čitanje: 1Pt 3, 18-22

Vas sada spasava protulik korablje - krštenje.

Čitanje Prve poslanice svetoga Petra apostola

Lj ubljeni:

Krist jednom za grijehu umrije, pravedan za nepravedne, da vas privede k Bogu – ubijen doduše u tijelu, ali oživljen u duhu. U njemu otide i propovijedati duhovima u tamnici koji bijahu nekoć nepokorni, kad ih ono Božja strpljivost iščekivaše, u vrijeme Noino, dok se gradila korabla u kojoj nekolicina, to jest osam duša, bî spašena vodom. Njezin protulik, krštenje – ne odlaganje tjelesne nečistoće, nego molitva za dobru savjest upravljenog Bogu – i vas sada spasava po uskrsnuću Isusa Krista koji, uzašavši na nebo, jest zdesna Bogu, pošto mu bijahu pokoreni anđeli, vlasti i sile.

Riječ Gospodnja

Evangelje: Mk 1, 12-15

Iskušavao ga Sotona, a anđeli mu služahu.

Čitanje svetog Evangelija po Marku

Uono vrijeme:

Duh nagna Isusa u pustinju. I bijaše u pustinji četrdeset dana, gdje ga je iskušavao Sotona; bijaše sa zvijerima, a anđeli mu služahu.

A pošto Ivan bijaše predan, otide Isus u Galileju. Propovijedao je evangelje Božje: »Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte evanđelju!«

Riječ Gospodnja

Kriza

Danas jedva da ima razgovora u kojima se, prije ili kasnije, ne bi pojavila riječ "kriza", riječ koja podsjeća na čitav niz neugodnih osjećaja, od srdžbe do straha.

Svakodnevno čitamo i slušamo o novim političkim i gospodarskim, socijalnim i moralnim krizama. Svi govore i pišu o tome, ali svatko pronalazi druge uzroke i druge lijekove. Korizmeno nam vrijeme posebno pokazuje put koji nas vodi iz krize, jer on počinje tamo gdje krize nastaju: u našim srcima. Polako prepoznajemo da su vanjske krize samo logične posljedice prethodnih unutarnjih kriza, jer iza, većinom loših stanja i zbivanja, stoji čovjekovo zatajenje.

Ne mora pojedinac biti kriv za svu nevolju: mnogi pojedinci, koji se s nepažnjom zapuštaju, stvaraju opću klimu u kojoj se propada. Pogledajmo ljude oko sebe: na ulici, u trgovini, na radnom mjestu, na koncertima, u crkvama. Ne стоји ли mnogima napisana kriza na zabrinutim, ispijenim, i bez radosti bliјedim licima? "Što ti se događa?", moglo bi se svakog od njih upitati. "Bog ti je, ipak, dao dobro srce, srce koje suosjeća, dao ti je smisao za pravdu i poštenje, svijest za zadaće i dužnosti, neugasivu čežnju za savršenošću i srećom. Ako te Otac nebeski sada vidi, hoće li te s lakoćom prepoznati?"

Prijedlozi za reformu, koji su puni riječi i nasilne revolucije, ostaju bez učinka jer odvraćaju od onog što je stvarno potrebno, a to su čovjekova nutarna sloboda i duševni mir.

<https://www.osfs.eu/>

Pustinja

Nikakav sustav ne koristi, ako ga vode ljudi s uvelom i opustošenom dušom. Većinom se govori o ekonomskom i političkom razvitu, kako bi sve trebalo postati drukčije, jedino mi možemo ostati oni isti!

"Društvena promjena" je velika riječ jer se više obećava, nego zahtijeva. Naravno, nitko, tko treba naše pljeskanje i naš glas, neće nam tako lako reći kako je upravo potrebno da se mi najprije promijenimo i otvorimo nekome svoje umorno, ranjeno i ostavljeno srce.

Korizmeno nam vrijeme poručuje: Krist te ne napušta. Prići će ti, kao što je prišao zaplakanoj majci pokraj mrtvog jedinca, kao onoj javnoj grešnici, kao Zakeju, i reći savršenom jednostavnošću: "Ne plaći, otpušteni su ti grijesi, danas mi je proboraviti u tvojoj kući." Prići će ti kao što je Samarijanac prišao čovjeku koji je izranjen ležao kraj puta. Povit će nježno i pažljivo tvoje rane, stavit će te na svoje živinče i odvesti na sigurno mjesto.

U Svetom pismu, pustinja ima više značenja.

Jedno od značenja je geografsko područje, bezvodna zemlja s kržljavim biljem kojoj je Bog uskratio svoj blagoslov. Nastanjena je zlim duhovima, satirima i opasnim zvijerima.

Prema drugom značenju, pustinja je povlašteno mjesto gdje je na putu u slobodu iskušavan i rođen izabrani Božji narod.

Isus je htio proživjeti različite razdoblja Božjega naroda.

Kao što su u pustinji iskušavani Izraelci, iskušavan je i Isus. No on, za razliku od predaka, nadvladava kušnju i ostaje vjeran svome Ocu.

Isus boravi u pustinji nakon krštenja. Na krštenju je očitovao svoj odnos potpune pripadnosti Bogu i čovjeku.

U pustinji Isus očituje svoj odnos prema bićima koja nisu ni Bog ni čovjek.

To je najprije Sotona, čiji je odnos s Isusom opisan kao kušnja. Sotona kuša Isusa, ali je zapravo iskušan i Sotona. Marko ne opisuje kušnje, ali je jasno da im Isus nije podlegao.

Zvijeri s kojima je bio Isus, simboliziraju svijet u kojem vlada mir među svim bićima.

Andjeli koji mu služe, ukazuju da je Isus Bog.

Sveti Josip

Zanimanje svetoga Josipa

Jevanđeljima Josipovo zanimanje spominje se samo jednom. U Evanđelje po Mateju (13,55) slušatelji se pitaju o Isusu: *Odakle ovomu ta mudrost i te čudesne sile? Nije li ovo drvodjeljin sin? (ho tou tektonos huios?)*

Josipovo zanimanje opisano je grčkom riječju "tekton" (τέκτων), na hrvatski prevedena najčešće riječju "drvodjelja" ili „tesar“, što možda i nije najprecizniji prijevod. Grčka riječ *tekton* (od koje dolazi riječ "tehnika" i "tehnologija") ima šire značenje, a može obuhvaćati različita zanimanja proizvođača predmeta od različitih materijala. Taj izraz upućuje da je Josip mogao biti majstor u obradi drva, željezu ili kamenu. Unatoč tome, Josipovo zanimanje povezujemo s obradom drva zahvaljujući ranokršćanskoj predaji. Justin Mučenik (umro oko 165.) piše da je Isus izrađivao jarmove i plugove, a postoje i druge slične ranokršćanske reference.

Neki istraživači tvrde da bi *tekton* mogao podjednako značiti i visokokvalificiranog majstora u drvu ili skupoj kovini, koji je možda vodio radionicu s nekoliko zaposlenika. Drugi, pak, Josipa i Isusa kao smatraju seoske obrtnike „svemajstore“ koji rade s drvom, kamenom i metalom na raznim poslovima.

Britanski akademik, bibličar i judaist mađarskog židovskog porijekla Geza Vermes tvrdi da se izrazi 'stolar' i 'tesarov sin' koriste u židovskom Talmudu gdje označavaju obrazovanog čovjeka te sugerira da bi opis Josipa kao 'naggara' (stolara) mogao upućivati da je i on, prema Tori smatran mudrim i obrazovanim.

U vrijeme svetog Josipa, Nazaret je bio nepoznato selo u Galilej, oko 65 kilometara udaljeno od svetoga grada Jeruzalema. Nazaret se jedva spominje u sačuvanim nekršćanskim tekstovima i dokumentima. Arheološka istraživanja na većini nalazišta onemogućena je kasnjom gradnjom. Prema onome što je istraženo i grobnicama u okolini sela, procjenjuje se da je Nazaret imao oko 400 stanovnika. Nazaret se nalazio oko 6 kilometara od grada Sepphorisa kojega su Rimljani uništili i opustošili 4. godine prije Krista. Nakon razaranja uslijedila je obnova. Analiza krajolika i drugi čimbenici ukazuju da je u Josipovo vrijeme Nazaret bio "orientiran" na obližnji grad, koji je imao pretežno židovsko stanovništvo, premda s mnogim znakovima helenizacije. Povjesničari naglađuju da je Josip, a kasnije i Isus, svaki dan putovao na posao na obnovi. Neki pretpostavljaju da je to bio rad na velikom kazalištu premda na to ništa konkretno ne upućuje.

Sveta obitelj

Ime "Josip" nalazi se gotovo isključivo u rodoslovlju i pripovijestima o djetinjstvu.

Suvremena stajališta o pitanju odnosa između Josipa i Djevice Marije različita su u različitim crkvenim tradicijama.

Pravoslavna crkva smatra da je Josip bio udovac čija je žena bila Saloma, a s Marijom je bio samo zaručen ali nikada nisu sklopili brak. Tako rečenicu iz Matejeva evanđelja: *Nije li ovo drvodjeljin sin? Nije li mu majka Marija, a braća Jakov, i Josip, i Šimun, i Juda? I sestre mu nisu li sve među nama?* (Mt 13,55-56) i spominjanje Isusove 'braće' na drugim mjestima u evanđeljima tumače tvrdnjom da su to djeci iz prvog Josipovog braka sa Salomom, odnosno Isusova polubraća.

Katolička crkva svoj stav o pitanju odnosa između Josipa i Djevice Marije zasniva na spisima svetog Jeronima. Prema tim spisima, Josip je uistinu bio Marijin muž, živjeli su u braku ali u djevičanstvu. Izraz *kiddushin*, koji se odnosi na prvi dio dvostupnog sklapanja braka, često se prevodi kao „zaruke“. Parovi koji ispunjavaju zahtjeve *kiddushina* smatraju se vjenčanima do smrti ili rastave kuju je židovski Zakon dopuštao pod određenim uvjetima. Pojam „Isusova braća“ označuje njegove bliske rođake, bratiće i sestrične (u nekim hrvatskim krajevima kaže se „brat od strica“). Takva je upotreba pojma „brat“ česta je u povijesti, a nalazimo je i drugdje u Bibliji. Abrahamovog nećaka Lota (Post 11,26-28) nazivali su njegovim bratom (Post 14,14), kao i Jakovljevog ujaka Labana (Post 29,15). Isus je sam često koristio riječ „brat“ kao općeniti izraz za bližnje. Taj se običaj nastavio i u moderno doba, tako se u Crkvi nazivamo "braćom i sestrama".

U protestantizmu neke crkve i denominacije protive se rimokatoličkom učenju te „Isusovu braća i sestre“ smatraju drugom Marijinom djecom.

Za Katoličku i Istočne crkve crkveni nauk o vječnoj djevičanstvu znači da Josip i Marija nikada nisu imali spolne odnose. Protestantske crkve, slijedeći načelo djevičanskog rođenja, ali često ne i vječno djevičanstvo, nemaju čvrstog stajališta o toj temi.

Smrt

U Novom zavjetu nema spomena o Josipovoj smrti, ali on se u evanđeljima ne spominje nakon Isusova djetinjstva.

Marija je u drugim tekstovima i umjetnosti koja pokriva razdoblje Isusovog javnog djelovanja i muke uvijek prikazana sama, često odjevena kao udovica.

Tome nasuprot, apokrifna* *Povijest Josipa Tesara*, iz 5. ili 6. stoljeća, dugo govori o Josipovoj mirnoj smrti, u 111. godini, u prisutnosti Isusa (oko 19 godina), Marije i anđela. Ova se scena u umjetnosti počinje pojavljivati 17. stoljeću.

*Apokrifi su pobožna djela nastala u vrijeme Starog zavjeta i Prve Crkve.

Niti židovstvo niti kršćanstvo ih ne smatraju svetim tekstovima.

Crkva ih je odbacivala i zabranjivala svojim članovima zbog romansiranog stila i mnogih gnosičkih, krivovjernih utjecaja.

Najčešće uzimaju teme kojih nema u Novome zavjetu.

Mali vjeronaučni kviz

- 1. Korizma, vrijeme priprave na Uskrs javlja se u rimskoj liturgiji od:**
 - a) 1. st.
 - b) 4. st.
 - c) 14. st

- 2. Korizma je prvotno započinjala prvom nedjeljom korizme.**
 - a) točno)
 - b) netočno

- 3. Pepelnica kao početak korizme javlja se u liturgiji od:**
 - a) 1. st.
 - b) 6. st.
 - c) 14. st

- 4. Obred pepeljenja vrši se:**
 - a) na Čistu srijedu
 - b) na Veliki petak
 - c) prve korizmene nedjelje

- 5. Koja od navedenih pjesama nije korizmena:**
 - a) Milosti je čas
 - b) O Isuse ja spoznajem
 - c) Prigni se svako koljeno

- 6. Korizma počinje Pepelnicom, a završava pred Misu večere Gospodnje na Veliki četvrtak kojom počinje Vazmeno trodnevije.**
 - a) točno)
 - b) netočno

- 7. Naziv korizma dolazi od latinskog naziva quadragesima (četrdesetnica).**
 - a) točno)
 - b) netočno

- 8. Post i nemrs su obvezatni :**
 - a) na Čistu srijedu
 - b) na Veliki petak
 - c) na Čistu srijedu i Veliki petak

- 9. Post je obvezatan za sve od:**
 - a) 14. do 65. godina)
 - b) 18. do 60. godina
 - c) 7. do 77. godina

- 10. Korizma se sastoji od :**
 - a) 5 nedjelja
 - b)) 6 nedjelja
 - c) 7 nedjelja

- 11. Četvrta korizmena nedjelja naziva se :**
 - a) Čista
 - b) Gluha
 - c) Sredposna

- 12. Šesta korizmena nedjelja je Nedjelja muke Gospodnje ili Cvjetnica.**
 - a) točno
 - b) netočno

- 13. Na koju korizmenu nedjelju je običaj pokrivanja ljubičastim platnom križeva i slika po crkvama.**
 - a) treću
 - b) petu
 - c) Cvjetnicu

- 14. Liturgijsko ruho u korizmi je:**
 - a) ljubičaste boje
 - b) crvene i bijele boje
 - c) zelene boje

Točni odgovori na stranici 15.

Mali vjeronaučni leksikon

Koncil

Koncil, (latinski *concilium: sabor, vijeće, skupština*), u kršćanskim crkvama, sabori kojima prisustvuju biskupi, teolozi i drugi crkveni dostojanstvenici radi raspravljanja o važnim pitanjima crkvenoga nauka i discipline, donošenja zaključaka i propisa. Naziva se i sinoda.

Biskupski koncili održavali su se već u II. st.

Najvažniji je opći ili ekumenski koncil (latinski *concilium oecumenicum*), na kojem sudjeluju biskupi, kardinali, patrijarsi, primasi, nadbiskupi i poglavari redova, provincijalni opati i drugi prelati cjelokupne Crkve. Saziva se u izvanrednim prilikama, a zaključci su mu obvezatni za cijelu Crkvu. Prvih sedam ekumenskih koncila, održanih na Istoku (325.–787.), priznaju Istočna i Zapadna crkva. Potonje koncile (iako su nekima od njih prisustvovali i predstavnici Carigrada) priznaje samo Katolička crkva.

U kritičnom razdoblju papinstva pri kraju XIV. st. pojavila se tzv. koncilijarna teorija po kojoj je koncil iznad pape. Koncili u Konstanzu i Baselu pokušali su ograničiti papinsku vlast. Međutim, Peti lateranski koncil (1512.–17.) naglasio je ideju papina primata, koja je ostala karakterističnom u Katoličkoj crkvi, a protestanti je odbacuju.

Ekumenski koncil u Katoličkoj crkvi saziva papa i njegovi zaključci vrijede samo onda ako ih papa potvrdi. Drugomu vatikanskomu koncilu, nadahnutom ekumenskim idejama pape Ivana XXIII., prisustvovali su i promatrači nekih pravoslavnih i protestantskih crkava.

Osim ekumenskih, održavali su se i različiti pokrajinski koncili (npr. koncil afričkih, španjolskih, južnogalskih biskupa u IV. i V. st.) ili endemijski sinodi carigradske crkve.

U srednjem vijeku neke je sinode sazivala i državna vlast.

U Katoličkoj crkvi održavaju se još i plenarni koncili (*concilia plenaria*), koji se protežu na više crkvenih pokrajina, i provincialni koncili (*concilia provincialia*), koji rješavaju probleme nadbiskupije.

<https://www.enciklopedija.hr/>

Kviz - točni odgovori:

1. b,	4. a,	8. c,	12. a,
2. a,	5. c,	9. a,	13. b,
3. b,	6. a,	10. b,	14. a
	7. a,	11. c,	

Katedra svetog Petra apostola

22. veljače

Kada govorimo o Katedri svetog Petra apostola (Cathedra sancti Petri) mislimo na relikviju, papinsko prijestolje u crkvi svetog Petra u Rimu ili u prenesenom smislu na Stolicu svetog Petra ili Svetu Stolicu, što se u diplomatskom izrazu već od srednjega vijeka odnosi na samog papu i državu Vatikan (Santa sede). Blagdan Katedre svetog Petra slavio se na današnji dan u Rimu već od IV. stoljeća kao znak jedinstva Crkve sazidane na Kristovom namjesniku.

To je dan kad se prisjećamo evanđeoskog teksta svetog Mateja, posebno dragog srcu svakog katolika, po kojem doznajemo da je Petar temelj naše Crkve. Isus je Petru rekao: "Ti si Petar-Stijena, i na toj stijeni sagradit će Crkvu svoju, i Vrata pakla neće je nadvladati. Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskog, pa što god svežeš na zemlji, bit će svezano i na nebesima, a što razriješiš na zemlji, bit će razriješeno i na nebesima". Riječi „stijena“ i „ključevi“ jasno se odnose na Petrovu osobu i govore o snazi njegove vjere i vlasti koja mu je povjerena.

Već od ranih kršćanskih vremena štovala se Petrova katedra kao simbol papinske učiteljske vlasti. Nekada su je pape koristili kao prijestolje pa se često mislilo da ju je koristio i sam sveti Petar, no papama ju je 875. darovao car Karlo Ćelavi. Očuvana je

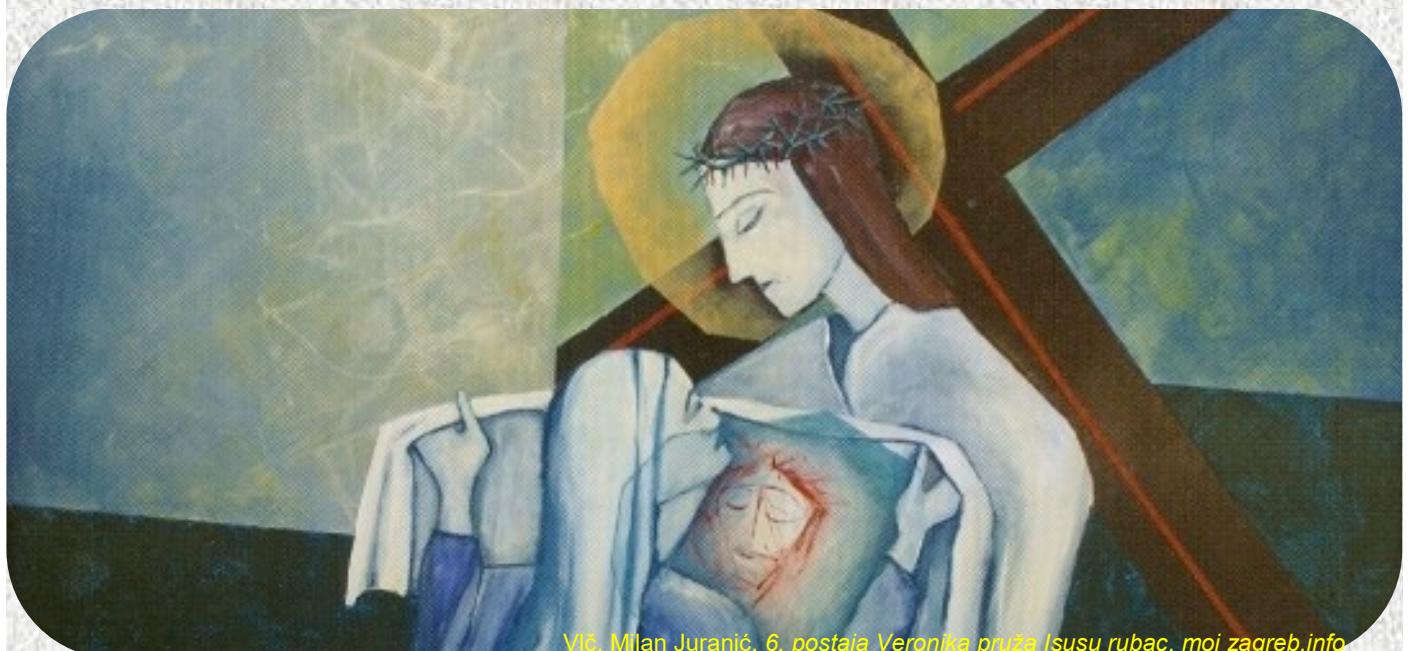

do danas i sastoji se od tri dijela. Najstariji potječe iz apostolskih vremena, drugi, od bjelokosti iz V. ili VI. stoljeća, a najnoviji je onaj iz razdoblja od IX. do XI. stoljeća. Pozlaćenu brončanu oplatu izradio je od 1647. do 1653. slavni kipar i arhitekt Gian Lorenzo Bernini.

Današnja svetkovina podsjeća nas katedrom svetoga Petra kao svojevrsnim trajnim simbolom na činjenicu da je Krist Gospodin imenovao svoga namjesnika na zemlji, namijenio mu ulogu učitelja i pastira, a njegova služba i misija proteže se kao neprekinuti, neraskidivi lanac sve do modernih vremena. „Vrata paklena“ njegovu Crkvu neće i ne mogu nadvladati.

KRIŽNI PUT

UTORAK
I
PETAK

MUP - SJEDIŠTE

KAPELA SV. IGNACIJA
10.00 SATI

NAŠI POKOJNI

SEMIR BABIĆ,

PU primorsko - goranska, u službi, Rupa - Pasjak, 24. veljače 1994.

PERICA ROSANDIĆ,

PU brodsko - posavska, Slavonski Brod, 24. veljače 1994.

CHRISTIAN IVKOVIĆ,

PU zagrebačka, 24.veljače 1992.

POČIVALI U MIRU!